

[Leonhard Hansen.]

lede Ændringsforslag og at forkaste de af Mindretallene stillede.

Julin: Jeg tør nok antyde, at Formén for den Udvalgsbehandling, som det foreliggende Lovforslag har været Genstand for, ikke har været ganske almindelig. Lovforslaget blev fremsat en af de sidste Dage i Januar, og da Førstebehandlingen havde fundet Sted ca. 3 Uger efter, nemlig den 18. Februar, blev der affholdt en Række Møder, i hvilke en almindelig Gennemgang af Lovforslaget fandt Sted. Husker jeg ret, blev der kort før Paaske indkaldt foreløbige Ændringsforslag til Tirsdag den 6. April; vi fra Venstres Side indleverede vore Ændringsforslag til den nævnte Dag, og saa hørte vi ikke noget til Lærlingeloven før omkring den 17. April. Da forelaa Regeringspartiernes Ændringsforslag, og der blev indkaldt til Møde, men først Lørdag den 24. April forelaa Ændringsforslagene fra det konservative Mindretal. Der var paa det Tidspunkt ikke noget, der hastede med Hensyn til Lærlingeloven, men nu er der sat Pres paa. Der maa være kommet en Parole et eller andet Sted fra, og det vilde være interessant at faa at vide, hvorfra denne Parole er kommet. Fra Mestrene er den sikkert ikke kommet, det kan man slutte ud fra de Protester, der har lydt fra de forskellige Erhvervsorganisationer. Forholdet er jo det, at de fleste af de Erhvervsrepræsentanter, som har søgt Foretræde for Udvalget, har hævdet den Opfattelse, at Lovforslaget maaske kunde have nogen Berettigelse, naar der var Tale om andre Erhverv, men det Erhverv, som de repræsenterede, maatte melde Hus forbi. Altsaa, fra Mestrene er Parolen ikke kommet.

Fra Foreningen til Lærlinges Uddannelse i Haandværk og Industri for hele Landet, denne gamle, fine Forening, der er stiftet 1874, og hvis Protektor er Hans Majestæt Kongen, er Parolen sikkert heller ikke kommet. I den 62de Aarsberetning, af hvilken der er tilstillet Udvalgets Medlemmer Eksemplarer, hedder det — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne fremkomme med et Par Citater:

„Men det er bemærkelsesværdigt, at det navnlig ved Slutningen af Aaret havde sine Vanskeligheder at anvise Lærepladser. Fremsettelsen af det nye Lærlingelovforslag i Rigsdagen har atter gjort Læremestrene ængstelige for at antage nye Lærlinge, og vi ser nu det Særsyn, at medens vi tidligere paa hvert Lærlingehjems Ekspectanceliste havde

staaende 20—30 Dreng, der var i Lære, og som ventede paa at blive optaget paa Hjemmene, har vi nu lige saa mange, der ønsker Optagelse, men som der ikke kan skaffes Læreplads til.“

Her røres der netop, forekommer det mig, ved det i denne Sag allervigtigste Problem: unge, der ønsker Lærepladser, men søger dem forgæves. Den Rigsdag, der gennemfører en Lærlingelov, som lukker Døren for læresøgende unge ind til gode Læresteder, paatager sig efter min Opfattelse et Ansvar, som kan blive tungt nok at bære. Mit Parti siger fra i Tide, vi tør ikke have Medansvar for en saadan Lovgivning. I den nys nævnte Aarsberetning skrives der videre:

„Foreningen har været repræsenteret i et Udvalg, der havde til Opgave at imødegaa det forelagte Lærlingelovforslag, og den har særlig gjort opmærksom paa det betænkelige i at belaste Læremestrene med yderligere økonomiske Udgifter. Det er i Forvejen forbundet med en økonomisk Risiko at oplære Lærlinge; denne Risiko bør ikke strammes, men tværtimod snarere lettes; det vil uden Tvivl give gode Resultater i det lange Løb.“

Se, det er Toner, der lyder fra Mænd, hvem ogsaa de unges Vel ligger paa Sinde, og disse Toner skulde de Partier, der nu vil jage Lærlingeloven igennem Rigsdagen, drage Lære af. Men altsaa fra Foreningen til Lærlinges Uddannelse er der ikke kommet nogen Parole om at ophøje det af den højtærede Socialminister forelagte Lærlingelovforslag til Lov, og hvis man kan gaa ud fra, at den kendte radikale Snedkermester Iversen, der er Medlem af det radikale Haandværkerudvalg, giver Udtryk for de ledende Radikales Indstilling over for Lovforslaget, saa er man aldeles sikker paa, at fra den Side er Parolen i alt Fald ikke kommet. Snedkermester Iversen har i Bladet „Politiken“ for Onsdag den 17. Marts d. A. skrevet en flammende Protest mod Forslaget til den nye Lærlingelov.

Jeg tør nok nævne Artiklens Overskrift. Den lyder: „Sørgmodig Hovedrysten vil møde de unge, der søger Lære, hævder Haandværksmester“. I en sørgmunter Form rejser Hr. Iversen Spørgsmaalet, hvorfor Ministeren ikke med det samme har afskaffet alt Arbejde mellem Spisetiderne, og hvorfor han ikke har foreslaaet at afslutte enhver Ferie med en ekstra Fridag. (Afbrydelse: Pladder!). Ja, Pladder siges der dernedefra, henvend Dem til Deres Meningsfælle, ærede Medlem Hr. Rager. Man kan nok smile ad et saadant Spørgsmaal, og man